

РЕШЕНИЕ

№ 4006

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **653** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], с учредител и управител Е. В. С., чрез процесуален представител адв. А., срещу Решение № 5/29.12.2020 г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ (НФК) по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 5/03.12.2020 г., в частта, с която достъпът е частично или изцяло отказан по отношение на информацията, касаеща т. 1, т. 4, т. 6 и т. 8.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност процесното решение, като постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят счита, че информацията, предоставянето на която е отказано, е обществена, не представлява търговска или друга тайна на трети лица. Освен това, сочи, че не е искано съгласието на тези трети лица, поради което и процедурата не е спазена. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на задължения субект с указания за тълкуване и прилагане на закона.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. А., който поддържа жалбата. Счита, че декларациите съдържащи се в административната преписка не доказват изразеното изрично несъгласие по чл. 37 от ЗДОИ.

Ответникът – Изпълнителен директор на Национален фонд „Култура“, редовно призован, не се явява, не се представлява и не ангажира становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Със заявление вх. № 5/03.12.2020 г. до изпълнителния директор на НФК жалбоподателят е поискал достъп до следната информация:

1. Решение на Управителния съвет на НФК, с което определя поименния състав на експертната комисия, на която е възложена оценката на подадените проектни предложения/проекти по „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“, ведно с поименния състав на експертната комисия със заличени лични данни, в случай че не е част от решението.

2. Подписани от членовете на посочената в т.1 експертна комисия и със заличени лични данни декларации, че нямат търговски, финансов или друг делови интерес от осъществяването на проектите.

3. Протокол от работата на комисията по т.1, който съдържа предложените за финансиране проекти и размера на финансирането със средства от фонда;

- непредложените за финансиране проекти поради недостиг на средства;

- неодобрените за финансиране проекти и мотивите за решенията на комисията.

4. Протокол от заседанието на УС на НФК, на което взема решение, с което приема резултатите на комисията по т.1 и определя окончателно проектите, спечелили конкурса, и размера на тяхното финансиране.

5. Решение на УС на НФК, с което приема резултатите на комисията по т.1 и определя окончателно проектите, спечелили конкурса, и размера на тяхното финансиране.

6. Протокол от извънредното заседание на УС на НФК, състояло се на 01.12.2020 г.

7. Решение от извънредно заседание по т. 6 за разпределяне на допълнително гласувани средства по „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“.

8. Целият апликационен комплект по описа на контролния лист по т.7 от Условието на „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“, публикувани на интернет страницата на НФК, подаден по електронен път за всяка една от организациите, включени в решението по т.8., а именно:

О. ## 20 ORG4931 184 - Народно читалище Славянска беседа 1880

О. ## 20 ORG4001 287 - Ви Ен Т. О.

О. ## 20 ORG0241 30 - Евро Диалог О.

О. ## 20 ORG1887 95 - С. М. Е.

О. ## 20 ORG5970 246 - АЖУР П. Е.

О. ## 20 ORG2556 103 - СДРУЖЕНИЕ "ТЕАТЪР КРИЛЕ"

О. ## 20 ORG0735 1 - БОНИНИ Е.

О. ## 20 ORG4720 8 - В. Арте О.

О. ## 20 ORG5611 56 - Б.Т.Р. Л. О.

О. ## 20 ORG5989 181 - М. Мюзик О.

О. ## 20 ORG5943 169 - Ти Е. Си Е.

О. ## 20 ORG5560 221 - А КУБ ГАЛЕРИЯ О.
О. ## 20 ORG6048 264 - [фирма]
О. ## 20 ORG4202 121 - Д. Е.
О. ## 20 ORG0544 281 - А. Ф. Е.
О. ## 20 ORG0537 79 - Фондация „С. К.“
О. ## 20 ORG6015 104 - Б. Ем Е.
О. ## 20 ORG6016 188 - С. Фондация
О. ## 20 ORG1797 29 - Сдружение "Тишина"
О. ## 20 ORG1135 294 - D. A. F.
О. ## 20 ORG0992 260 - Театрална компания М.
О. ## 20 ORG0077 81 - ЗОНГ Сдружение
О. ## 20 ORG3928 33 - Галерия [фирма].

Посочено е, че информацията се иска да бъде предоставена като копия, по електронен път.

С оспореното решение административният орган предоставя информация по т.2, т. 3, т. 5 и т. 7 от заявлението, а по т. 1, т. 4, т. 6 и т. 8 достъп е частично или изцяло отказан.

Предвид така установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок, от лице с правен интерес срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.58, ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

Не е спорно по делото, че ответникът по принцип е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ и следва да предоставя на гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на неговата компетентност и е налична. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган – Изпълнителен директор на Национален фонд „Култура“.

При постановяване на решението съдът намира, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, нарушение на материалния закон и на целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК.

Заявлението е разгледано от съответната комисия, която е изразила становище, изпратено е уведомление за удължаване на срока за произнасяне по постъпилото заявление, т. е. спазено е изискването на чл. 31, ал. ЗДОИ. Решението е постановено в срок. Спазена е установената от закона писмена форма на акта, но същото не е мотивирано и не са посочени основанията, на които е постановен отказът.

Мотивите на органа за постановения отказ са следните :

По т. 1 от заявлението, че достъпът до исканата информация е ограничен на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, тъй като работата на комисиите е свързана с оперативната

подготовка на актовете на Управителния съвет и няма самостоятелно значение (решенията на комисиите са от категорията на мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Посочено е, че не е налице надделяващ обществен интерес, тъй като членовете на решаващият орган по всяка от програмите на Национален фонд „Култура“ - Управителният съвет на Национален фонд „Култура“, са публикувани на електронната страница на институцията, като и, че на основание чл. 31, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация на членовете на експертната комисия, на която е възложена оценката на подадените проектните предложения/проекти по „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“ е поискано съгласие да бъде предоставена информация относно поименния състав на експертната комисия, но същите не дават изрично съгласие за предоставяне на достъп.

По т. 4 от заявлението на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за достъп до обществена информация счита за ограничен достъпът до обществена информация, поради това, че проведените разговори между членовете на УС са от категорията на мнения. Оповестяването на пълен текст на протоколите не е продиктувано от надделяващ обществен интерес, тъй като изказаните мнения са обективирани в решенията, публикувани по посочения ред.

По т. 6 счита за ограничен достъпът до обществена информация относно Протокол от извънредното заседание на УС на НФК, състояло се на 01.12.2020 г. в частта извън приемане на решенията поради това, че проведените разговори между членовете на УС са от категорията на мнения. Оповестяването на пълен текст на протоколите не е продиктувано от надделяващ обществен интерес, тъй като изказаните мнения са обективирани в решенията, публикувани по посочения ред.

По т. 8 не предоставя достъп, тъй като на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ е потърсено съгласие от посочените в т. 8 бенефициенти за предоставяне на целия апликационен комплект по описа на контролния лист по т.7 от Условието на Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата, публикувани на интернет страницата на НФК, подаден по електронен път за всяка една от организациите, включени в искането, но не е получено съгласие за предоставяне на достъп. Посочено е, че на основание чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ достъпът следва да бъде отказан, тъй като търсената информация съдържа търговска информация, информация, която представлява търговска тайна, ноу хау, финансова информация както за бенефициентите, така и за техни съконтрагенти, информация относно обекти на авторско и сродни права.

Така описаната и изпълнена процедура обаче не е предпоставка, достатъчна за постановяване на отказ за предоставяне на обществена информация. Съгласно действащата редакция на чл. 31 ЗДОИ, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, се иска съгласието на това лице. При неполучаване на съгласие от третото лице в срока по чл.31, ал. 2 или при изричен отказ да се даде съгласие, съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице /ал.4/.

Искане на такова съгласие изобщо няма, като представените декларации според настоящия съдебен състав не доказват изричното несъгласие по чл. 37 от ЗДОИ.

Случаите в ЗДОИ, когато исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ са два: когато тя съдържа лични

данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, по чл. 17 от ЗДОИ, се изисква първо установяване, че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци и второ да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците (арг. от чл. 17, ал. 3 във връзка с ал. 2 от ЗДОИ).

Горният анализ липсва в оспореното решение, както и в съпътстващите преписката документи. Едва след подробна аргументация по посочените обстоятелства исканата информация при посочените се отказва, съобразно общият принцип, прогласен в чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ.

Освен това, законът сам предвижда изключение от този общ принцип с чл. 17, ал. 2, пр. последно и чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на §1, т. 5 от ДР ЗДОИ, когато исканата информация: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица.

Следователно, с тази норма законодателят е създал оборима презумпция, че в тези случаи е налице надделяващ обществен интерес. Посочената презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес.

Когато е налице надделяващ обществен интерес, наличието на двете кумулативни предпоставки - засягане на интересите на третото лице и липсата на негово съгласие, губят своето прекратяващо правото на достъп до обществена информация действие и за органа е налице задължение да предостави същата (Решение № 225 от 9.01.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3292/2014 г., VII о.). Легално определение на понятието надделяващ обществен интерес е дадено в § 1, т. 6 ДР на ЗДОИ – такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ. В оспорваното решение липсват каквито и да е мотиви налице ли е или не надделяващ обществен интерес. Съдът намира, че в случая е налице надделяващ обществен интерес и исканата информация, със заличени лични данни на третите лица, следва да бъде предоставена. Под обществен интерес в случая на ЗДОИ следва да се разбира интересът на обществото да защитава и отстоява

своите права и свободи от неблагоприятни за него управленски решения. Целта на закона е да създаде условия за прозрачни и видими за обществото действия и решения на задължените субекти, като по този начин обществото следи отблизо и оценява тяхната работа. В този смисъл Решение 14374 от 01.11.2013г. по дело 6160/2013г. на ВАС. С постановения отказ се нарушава целта на закона – да се осигури възможност на обществото да си състави мнение относно редовността, законосъобразността и целесъобразността на решенията на УС на НФК.

Съдът намира също, че Решение на УС на НФК, с което е определен поименният състав на експертната комисия е акт на НФК и като такъв представлява официална обществена информация по смисъла на чл. 10 от ЗДОИ. Достъпът до нея не може да бъде ограничен на основание чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, което се отнася до служебната, а не до официалната обществена информация. В настоящия случай не може да бъде приложено и ограничението по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, дори и да се приеме, че информацията е служебна, тъй като решението на УС на НФК за финансиране на определени проекти, което се иска по т. 1 от заявлението, вече е прието. Същото се отнася и за достъпът до протоколите, поискани в т. 4 от заявлението, тъй като крайният акт е приет. Дори и само хипотетично да се допусне съществуването на елементите по чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ, за да се приеме приложимост на ограничението, уредено с тази норма, следва да се прецени наличието или липсата на надделяващ обществен интерес.

Следва да се отбележи, че решението за отказ не съдържа никакви мотиви, освен посочените, че информацията касае трети лица и липсва тяхното съгласие, а изложеният анализ за липсата на надделяващ обществен интерес не може да се приеме като част от съдържанието на акта, тъй като същото не подлежи на допълване в хода на съдебното производство.

С оглед гореизложеното, процесното решение следва да се отмени като ненадлежно мотивирано и издадено в противоречие с материалния закон и при нарушение на административно-производствените правила. Доколкото делото не може да се реши по същество, следва да се върне като преписка на органа, за постановяване на ново решение, при съобразяване с мотивите на настоящето решение. Органът е длъжен служебно да изследва въпроса за надделяващ обществен интерес, ако е налице защитена от закона тайна, като за последното следва да бъдат изложени подробни съображения.

При този изход на спора, жалбоподателят има право да му бъдат присъдени разноски по делото, но същият не е претендирал такива, поради което и не му се присъждат.

Ръководен от изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 50 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма], [населено място], с учредител и управител Е. В. С., Решение № 5/29.12.2020 г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 5/03.12.2020 г., в частта, с която достъпът е частично

или изцяло отказан по отношение на информацията, касаеща т. 1, т. 4, т. 6 и т. 8.

ВРЪЩА преписка на административния орган за ново произнасяне по заявление вх. № 5/03.12.2020 г., подадено от [фирма], ЕИК[ЕИК], в частта, с която достъпът е частично или изцяло отказан по отношение на информацията, касаеща т. 1, т. 4, т. 6 и т. 8, при съобразяване с мотивите на настоящето решение, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.40 ал.3 от ЗДОИ.

СЪДИЯ: